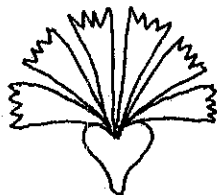

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δραχμές 200

Μάης '98

αρ. φύλλου 67

Γραφεία: Τζωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 10677, τηλ.: 3822315 (7-10μμ), fax: 3819887

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ 11 Απειλή για τους Λαούς της Ευρώπης

Στις αρχές του Μάη εκπληρώθηκε το όνειρο των τραπεζοχρηματιστών της Γερμανίας - Γαλλίας για τη δημιουργία του κοινού νομίσματος, του ΕΥΡΩ. Ελπίζουν ότι έτσι θα πάρουν μέρος στην καταλήστευση των λαών του πλανήτη, που μέχρι τώρα ήταν προνόμιο του δολαρίου, και με το μονοπώλιο της έκδοσής του από τη (γερμανική) Ευρωπαϊκή Τράπεζα θα αφανίσουν την πολιτική από τις χώρες της Ε.Ο.Κ. και θα ελέγχουν άμεσα τους λαούς του, σε βάρος τους βέβαια.

Ελπίζουν ότι θα είναι ισχυρό το νέο νόμισμα τόσο (έστω και μόνο ψυχολογικά ...), ώστε να χρησιμοποιείται διεθνώς ως αποθεματικό συνάλλαγμα και έτσι να ανταλλάσσουν χαρτί (και τραπεζική πίστη) με προϊόντα και κάθε μορφής δύναμη - σε όλο τον κόσμο.

Πιστεύουν ότι τώρα πια, με το μονοπώλιο της έκδοσης και ελέγχου του θα εξαλείψουν κάθε δύναμη των πολιτικών δυνάμεων και θα ενώσουν πλήρως την οικονομική με την πολιτική δύναμη, όνειρο που το ματαίωσαν 150 χρόνια αγώνων

(συνέχεια σελ. 2)

Αυτοπαγιδευμένοι Κυβέρνηση - Πάτρνες. Όλα, φαίνεται, θα "σέρονται" μέχρι τον Οκτώβρη.

Μετά τη θύελλα που προκάλεσαν η υποτίμηση της δραχμής και οι ανοησίες του "εκσυγχρονισμού" στην "Ολυμπιακή", διεφάνη προς στιγμήν η πιθανότητα επίσπευσης της αλλαγής του πολιτικού σκηνικού, ώστε να γίνει πιο αποτελεσματικό στην παραπλάνηση και χειραγώγηση των ιθαγενών. Ο πανικός που επικράτησε στην κυβέρνηση και η αμηχανία της αντιπολίτευσης ήταν κυριολεκτικά "άνευ προηγουμένου". Δεν ήξεραν καν τί να πουν: ήταν τόσο καλό το μέτρο της υποτίμησης, οπότε οι ίδιοι είχαν την πρωτοβουλία (ανεξάρτητα από το τί έλεγαν προηγουμένα), ή μας το επέβαλε το Διευθυντήριο, όσο κακό κι αν ήταν; Ακόμη δεν έχουν συμφωνήσει.

Το αλαλούμ, επίσης, για την πολιτική στα εθνικά θέματα, όπου συναρμόδιοι υπουργοί φαίνονταν να εκφράζουν ... διαφορετικές κυβερνήσεις, προκαλούσε πάνδημη θυμηδία, παρά τη σοβαρότητα των θεμάτων. Και έτσι όλα τα λουπά.

(συνέχεια σελ. 3)

ΠΟΛΛΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Πολλοί λόγοι δικαιολογούν την εκτίμηση ότι δεν είναι αυστηρά εκκλησιαστικό θέμα η εκλογή του νέου προκαθήμενου της αυτοκέφαλης ελληνικής ορθόδοξου εκκλησίας. Μια μακρά ιστορική παράδοση, η τεράστια οικονομική επιφάνεια, οι τριβές με το πατριαρχείο και η παρατηρούμενη τον τελευταίο καιρό επιστροφή, έστω και επιφανειακή, πολλών στις εκκλησίες, λόγω, πιθανόν, της γενικής απογοήτευσης θα

προκαλούσαν το ενδιαφέρον για όποιο διάδοχο. Πόσο μάλλον για τον κ. Χριστόδουλο.

Παρ' όλ' αυτά πολλά φαίνονται πολύ περίεργα. Το τόσο μεγάλο ενδιαφέρον των Μ.Μ.Ε. (των οποίων ευνοούμενος υπήρξε επί πολλά χρόνια ο νεοεκλεγείς, π.χ. Συγκρότημα Λαμπράκη - Ελεύθερος Τύπος) δεν πρέπει να οφείλεται μόνο στο ότι το θέμα ανέβαζε τη θεαματικότητα. Εξαιρετικά περίεργο και το

(συνέχεια σελ. 2)

των εργαζομένων. Οι κυβερνήσεις ουσιαστικά θα καταργηθούν και θα αποκλείεται κάθε δυνατότητα άσκησης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής υπέρ των λαών της. Η Ευρώπη θα λειτουργεί ως καζίνο για τους μεγαλοτραπεζίτες και χρηματιστές, για το μεγάλο κεφάλαιο και με τους λαούς σε ρόλο κρουπιέρηδων και λατζέρηδων μόνο. Ούτε καν μια αναφορά για τις ανάγκες των ανθρώπων, ούτε καν μια προσπάθεια για εξωραϊσμό του ζόφου που σχεδιάζουν.

Παραλήρημα

Στον ενθουσιασμό τους οι βιομήχανοι "ξεσάλωσαν"! Ο πρόεδρος των Γερμανών βιομηχάνων {μας γνωστοποιεί ο Βεργόπουλος στην ΚΥΡ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 6 του Μάη, σελ. 6 (118)} δηλώνει στον MONDE : "... Η Ευρώπη είναι σήμερα πολύτιμη, επειδή πειθαναγκάζει σε ιδιωτικοποιήσεις και σε φιλελευθεροποίηση, που καμιά εθνική κυβέρνηση δε θα ήταν σε θέση ούτε καν να ονειρευτεί ... ", " ... Κύρια ευεργετική συνέπεια του ευρώ είναι ότι εγκαθιστά επ' άπειρον λιτότητα εισοδημάτων των εργαζομένων στην Ευρώπη... Καμιά εθνική κυβέρνηση και με κανένα ιδεολογικό πρόσημο δε θα μπορούσε να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα, εκτός από το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης και εκτός από την απρόσωπη ευρωπαϊκή γραφειοκρατία, που δεν εξαρτάται από

την ετυμηγορία κανενός λαού " !! Παραλήρημα.

Και η Ελλάδα :

Η δική μας άρχουσα τάξη (υπηρετής του ξένου κεφαλαίου) και η κυβέρνησή της ... πανηγυρίζουν που έμειναν (για την ώρα, μέχρι να εξαθλιώσουν το λαό και να πουλήσουν τα πάντα) έξω, επειδή ήθελαν να μπουν ! Όπως και οι άρχουσες τάξεις των άλλων χωρών, θέλουν να ασφαλιστούν απέναντι στις απαιτήσεις (και ανάγκες) των λαών τους, πίσω από την πλάτη, την ασπίδα των Βρυξελλών. Το τι σχεδιάζουν για τους Έλληνες αποκαλύπτεται από Αμερικανό οικονομολόγο (που προβλέπει ... επιτυχία του ευρώ και ευνοϊκές προοπτικές για την Ευρώπη). "Φυσικά, οι εργαζόμενοι στις χώρες της περιφέρειας θα μπορούν να βρискουν δουλειά ". Σε ερώτηση "πού θα είναι οι δουλειές;" απαντά "Όχι, βέβαια, στην Ελλάδα. Αν δε θέλουν οι Έλληνες να ξενιτευτούν, δικό τους πρόβλημα "! Η πιο ευνοϊκή εκδοχή : Ξενιτεμός, ορυχεία, "αλβανοποίηση".

Τώρα πια οι μάσκες έπεσαν. Όποιος θέλει να δει, βλέπει πού μας οδηγούν. Και αυτοί που το βλέπουν ολοένα και πληθύνονται. Μόνο που πρέπει να ακολουθήσει και η συνεπαγόμενη δράση. **Τώρα**, πριν να καταστραφούν όλα και να πρέπει να αρχίσουμε από το μηδέν.

ΠΟΛΛΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ (συνέχεια από σελ. 1)

έντονο ενδιαφέρον του κ. Μπερνς και ο έκδηλος ενθουσιασμός του για το αποτέλεσμα. Περίεργη και η σπουδή για επίσκεψη στον Πατριάρχη Βαρθολομαίο (αυτόν, που ευρισκόμενος στην Κρήτη παρεπονείτο ότι δεν προσκλήθηκε στην ... Ελλάδα) με τη θολή δραστηριότητα ... Και ακόμη πιο περίεργη η θεαματική και παταγώδης είσοδος του νέου αρχιεπισκόπου στο προσκήνιο σε επιδιωκόμενο ρόλο Εθνάρχου !

Πράγματι έχει δικαίωμα επιδίωξης προνομιακής θέσης η Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά μόνο επιδίωξης. Το τί θα ισχύει είναι θέμα της "νόμου κρατούσης Πολιτείας", όμως. Πράγματι θα μπορούσε η Εκκλησία να διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο στην ελληνική κοινωνία, ιδιαίτερα τώρα που χειμάζεται ποικιλότροπα. Και πιθανόν το πιο κατάλληλο πρόσωπο για ένα τέτοιο έργο θα ήταν ο κ. Χριστόδουλος, με έντονη προσωπικότητα, καλλιέργεια, έξωθεν καλή μαρτυρία από τη δραση του στη Μαγνησία. Όμως δεν είναι ύποπτες οι μεγαλοστομίες και η πολυπραγμοσύνη του με το

"καλημέρα"; Και πώς συμβιβάζεται ο ενθουσιασμός του κ.Μπερνς με ο,τιδήποτε καλό ;

Έθιξε, επίσης, πολύ καίρια προβλήματα, ιδιαίτερα σε σχέση με τους κινδύνους από τις ... Βρυξέλες. Και με πολλή ευθυκρισία, και, πιθανότατα, με πολλή αποδοχή από νέους ανθρώπους. Και ενώ θα έπρεπε να μας ευχαριστεί που η εκκλησία δε φαίνεται να είναι "εκτός τόπου και χρόνου", δυστυχώς μας θυμίζει ανάλογη δραστηριότητα και ανάλογες εύστοχες επισημάνσεις του ... Ανδρέα Παπανδρέου με τη γνωστή συνέχεια και συνέπειες. Δεν είναι, βέβαια, το ίδιο εύκολα χειραγωγούμενος ο θρησκευόμενος χώρος. Οι νέοι όμως; Μήπως επιχειρείται νέος, έξυπνος, αποπροσανατολισμός ;

Ευχόμαστε να κάνουμε λάθος ή, έστω, να είμαστε υπερβολικά επιφυλακτικοί. Και μόνο η σκέψη, όμως, πως θα μπορούσε η Εκκλησία να τεθεί επικεφαλής όποιας εθνικής, κοινωνικής, πολιτιστικής κίνησης μας προκαλεί πολλές ανησυχίες...

ΑΥΤΟΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΟΝΕΣ ΤΗΣ.**Όλα, φαίνεται, θα "σέρνονται" μέχρι τον Οχτώβρη**

(συνέχεια από σελ. 1)

Οι σχεδιαστές, λοιπόν, Αμερικανοί και Γερμανογάλλοι και ενδιαμέσοι φάνηκαν να κινούνται. Γρήγορα όμως σταμάτησαν Δεν είχαν λύση. Πώς να εμφανίζουν το Σημίτη και Μητσοτάκη και Παπαγιαννάκηδες από τη μια και πώς τους άλλους από την άλλη; Το αδιέξοδο οδήγησε σε αποδοχή της παράτασης του τραγέλαφου.

Λεονταρισμοί εσωκομματικοί στο ΠΑΣΟΚ.

Η εσωκομματική "αντιπολίτευση" έδειξε να χαίρεται την πρώτη νίκη της. Ανάγκασε σε υποχωρήσεις τους περί το Σημίτη. Επί της ουσίας όμως δεν πέτυχαν τίποτα, διότι, φυσικά, τίποτα δεν επεδίωκαν διαφορετικό. Και τώρα που φάνηκε ότι η άμεση αλλαγή σκηνικού (όχι πολιτικής) αναβάλλεται, ζητούν την προσωρινή αναβάθμισή τους σε κυβερνητικά πόστα με ανασχηματισμό ή, έστω, με προσοδοφόρες θέσεις. Οι κάποιες εξαιρέσεις, π.χ. Παπαθεμελής, Καψής, είναι φυσικά άτολμες και με σαφή την πρόθεση "να παίξουν σ' αυτό το παιχνίδι" και επομένως δε σημαίνουν ουσιαστικά τίποτα.

Και οι άλλοι τα ίδια. Τα διάφορα εξαπτέρυγα του Σημίτη και οι εγκάθετοι των Γερμανών θα συνεχίσουν να προτείνουν "αναμόρφωση του ΠΑΣΟΚ", να απειλούν με εκλογές με λίστα και υπουργοποίηση εξωπασοκικών, αλλά δεν τολμούν επί του παρόντος τη ρήξη και την πτώση στο κενό. Το μόνο που τους μένει είναι να κρατούν υψηλό το ηθικό των δικών τους στις προσοδοφόρες θέσεις και να τις αυξάνουν. Ισορροπία και στασιμότητα και εδώ, με μια νότα ευτραπείας από το "πορεία προς την ΟΝΕ με αριστερή πολιτική" του Άκη ...

Η αμνηχανία συνεχίζεται στη Ν. Δ.

Το μεγάλο πρόβλημα της Ν.Δ. συνεχίζεται και η αμνηχανία μεγαλώνει, παρά τα ποσοστά που της δίνουν τα διάφορα γκάλοπ. Την πολιτική που θέλει να ακολουθήσει στα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά θέματα, πιθανόν και στα εθνικά, μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να την προωθήσει !! Διατείνεται ότι είναι "σοσιαλιστικό" και ελέγχει τα συνδικάτα, άρα τα μέτρα εξαθλίωσης των εργαζομένων και συνταξιούχων και ο αφελληνισμός της χώρας μπορούν να περάσουν πιο εύκολα από όσο αν τα προωθούσε η παραδοσιακή δεξιά. Ποιος ρόλος, λοιπόν, θα μείνει για τη Ν.Δ.; Και πώς θα συγκρατήσει τα

στελέχη της, που διψούν για θέσεις, δύναμη και χρήμα; Ο θάνατος, άλλωστε, του ιδρυτή της αποδυναμώνει τον Κωστάκη και οι κινήσεις της Ντόρας (π.χ. πρόταση για άμεσες εκλογές, κάτι που ισχυροποιεί το Σημίτη !) θα αποτελούν συνεχώς φρένο για αύξηση της επιρροής και του γοήτρου του.

Γενικό αδιέξοδο

Οι σχεδιαστές των σεναρίων για διάδοχα σχήματα (γράψαμε γι' αυτά στο προηγούμενο φύλλο) αντιμετωπίζουν αδιέξοδο. Επιτάχυνση επιβολής μέτρων και "λύσεων" στα οικονομικά και εθνικά θέματα θα οδηγούσε σε εκρήξεις ανεξέλεγκτες και σε ήττα του ΠΑΣΟΚ στις προσεχείς δημοτικές εκλογές, με αύξηση πάλι της αδυναμίας εφαρμογής τέτοιας πολιτικής. Πτώση του ΠΑΣΟΚ και άνοδος στην "εξουσία" της Ν.Δ. θα σήμαινε πλήρη αδυναμία για τέτοια πολιτική. Αλλαγή σκηνικού με πολυδιασπάσεις και αποσαφήνιση των κέντρων καθοδήγησης του εξωτερικού προσκρούει σε αδυναμία εύρεσης νέων προσώπων που θα κάλυπταν τέτοιες κατευθύνσεις.

Ετσι πρέπει να περιμένουν οι διάφορες "λύσεις" για Αιγαίο, Κύπρο, Σκόπια, ευτυχώς, ίσως και η πλήρης εξόντωση της οικονομίας και κοινωνίας μας. Ευτυχώς, γιατί μπορεί σε λίγο νάναι ακόμη πιο δύσκολα γι' αυτούς και πιο ευνοϊκά για τους Έλληνες.

ΤΟ ΠΗΛΗΜΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Κάλεσαν στη Ρόδο, μαζί με τους άλλους υπουργούς της Δυτικοευρωπαϊκής (αμυντικής) Ένωσης και τον Τούρκο Υπουργό, που έφτασε με ... θαλαμηγό, για να υπογραμμίσει τις διεκδικήσεις τους στο Αιγαίο. Και τον δεξιώθηκαν πλουσιοπάροχα. Κι αυτός, αφού χοροπήδησε με Άκη και Γιωργάκη (αυτόν που διαφημίζει τα ναρκωτικά) μέσα στην καλή χαρά, μας κάλεσε "χέρι χέρι να συζητήσουμε για τα καθεστάτα των νησιών" !

Και οι δικοί μας ; Άψογος στάσις ! "Αυτά τα λένε πάντα οι Τούρκοι. Δε χρειάζεται να τους απαντάμε κάθε φορά" !! απαντά ο υπουργός "μας".

Δεν είναι καιρός να αποκτήσουμε επιτέλους Έλληνες Υπουργούς ; Τί άλλο πρέπει να περιμένουμε;

Όλοι δέχονται ότι σήμερα ο καπιταλισμός έχει χάσει κάθε αυτοέλεγχο, προσπαθεί να αποκομίσει το μέγιστο βραχυπρόθεσμο κέρδος, θεωρεί ότι μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς να φοβάται τίποτα, εκμεταλλεύεται άγρια τους λαούς των οικονομικά ασθενέστερων λαών, προκαλεί την απόγνωση σε μεγάλη μερίδα του πληθυσμού, ακόμη και στις οικονομικά ισχυρότερες χώρες, ταπεινώνει τους πολιτικούς του εκπροσώπους και τις εθνικές κυβερνήσεις (ιδιαίτερα όσους ελέγχει περισσότερο), καταστρέφει παραγωγές και εθνικές οικονομίες, ρισκάρει αμύθητα ποσά, ακόμη και την ύπαρξή του, στα χρηματιστήρια.

Στην Ευρώπη, η ΕΟΚ, που ιδρύθηκε πριν πολλά χρόνια για την εκμετάλλευση των περιφερειακών χωρών, σκλήρυνε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (1992) και σήμερα σκληραίνει ακόμη περισσότερο με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Στην Αμερική, η NAFTA (Συμφωνία Ελεύθερων Ανταλλαγών της Βόρειας Αμερικής, που φιλοδοξεί να περιλάβει και την υπόλοιπη Αμερική), επειδή ιδρύθηκε πρόσφατα, έδειξε αμέσως το σύγχρονο πρόσωπο του καπιταλισμού, με πρώτο θύμα το Μεξικό. "Το Μεξικό υποχρεώθηκε να καταργήσει τις διατάξεις του Συντάγματός του, που θεσπίστηκαν μετά την επανάσταση και είναι σχετικές με την αγροτική μεταρρύθμιση. Αυτό έγινε, για να μπορέσουν οι Αμερικανοί και οι Καναδοί επενδυτές να αγοράσουν τη γη, που προοριζόταν για τους ντόπιους. Ο απολογισμός των 4 πρώτων χρόνων εφαρμογής της Συνθήκης είναι η μαζική καταστροφή των μικρών αγροτών, ενώ οι πολυεθνικές της αγροδιατροφικής βιομηχανίας άρπαξαν τεράστιες εκμεταλλεύσεις" (Monde Diplomatique 22/2/98).

Σήμερα τα κέντρα του παγκόσμιου καπιταλισμού επεξεργάζονται μέσα στους κόλπους του ΟΟΣΑ και εν αγνοία των κυβερνήσεων (που, απλώς, θα κληθούν μια μέρα να υπογράψουν) την **Πολυμερή Συμφωνία για τις Επενδύσεις (ΠΣΕ)**, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί άριστα ως **κήρυξη πολέμου κατά της ανθρωπότητας**. Οι ίδιοι τη χαρακτηρίζουν ως "το Σύνταγμα μιας ενοποιημένης παγκόσμιας οικονομίας" (Ρ. Ρουτζιέρο - διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου). Με την ΠΣΕ κάθε πολυεθνική ή επενδυτής θα μπορεί να οδηγήει στα

δικαστήρια όποια κυβέρνηση με πράξη ή παράλειψή της μειώνει τα κέρδη τους. Έτσι θα απαγορεύονται η προστασία του περιβάλλοντος και του καταναλωτή, οι απεργίες και οι διαδηλώσεις, η εργατική νομοθεσία θα περιλαμβάνει μόνο υποχρεώσεις των εργαζομένων, ιδιωτικοποιούνται η παιδεία και η υγεία. Παράδειγμα: η εταιρεία Ethyl, με έδρα τις ΗΠΑ, διεκδικεί 251 εκατομμύρια δολάρια από την κυβέρνηση του Καναδά (επικαλούμενη τις διατάξεις της NAFTA), επειδή απαγόρευσε ένα πρόσθετο στη βενζίνη, που προκαλεί ζημιές στον αντιρυπογόνο μηχανισμό των αυτοκινήτων! Η υπόθεση θα εκδικαστεί!!

Αν ο καπιταλισμός κερδίσει αυτόν τον πόλεμο που κήρυξε κατά της ανθρωπότητας, το μέλλον της ανθρωπότητας θα είναι μαύρο. Πιστεύουμε, όμως, ότι θα τον χάσει.

Ο καπιταλισμός σε παρακμή

Όλ' αυτά, η έλλειψη προγραμματισμού, η έλλειψη προοπτικής, είναι σημάδια μιας κοινωνίας κι ενός συστήματος σε παρακμή. Ο δυτικός κόσμος, που εδώ και 400 χρόνια βασανίζει την ανθρωπότητα, επειδή ήταν οικονομικά και στρατιωτικά ισχυρότερος, αν και πολιτιστικά κατώτερος, δεν είναι πλέον αποδεκτός ως κυρίαρχος. Ο αραβικός και ευρύτερος μουσουλμανικός κόσμος και με την έκφραση του ισλαμισμού αρνείται τις αξίες της Δύσης. Η Κίνα και η Ρωσία φαίνεται ότι θα ξαναγίνουν Μεγάλες Δυνάμεις. Στις περισσότερες χώρες του κόσμου οι Αμερικανοί, που κάποτε κυκλοφορούσαν ως καουμπόηδες, τώρα κυκλοφορούν με συμβατικές πινακίδες. Οι πρεσβευτές τους πρέπει να κινούνται διακριτικά, κάτι που δεν κατάλαβε ο ανόητος Μπερνς και αναγκάστηκε να "συμμαζευτεί". Ούτε στο εσωτερικό τους οι ισχυρές καπιταλιστικές χώρες δεν είναι εξασφαλισμένες. Οι κοινωνικές εκρήξεις στη Γαλλία και τα πέντε εκατομμύρια άνεργοι στη Γερμανία κάτι σημαίνουν. Φαίνεται ότι βρισκόμαστε κοντά σε τρομακτικές αλλαγές σε παγκόσμια κλίμακα. Απ' αυτές άλλες χώρες και άλλοι λαοί θα βγουν ενισχυμένοι κι άλλοι εξασθενημένοι ή διαλυμένοι ή και θα εξαφανιστούν.

Επιπτώσεις στην Ελλάδα

Αυτή τη στιγμή, που απειλούνται ιδιαίτερα οι οικονομικά ασθενέστερες χώρες, τη στιγμή που θα έπρεπε στην Ελλάδα να είχαμε την πιο

“Ελληνική” κυβέρνηση, την πιο ισχυρή και πιο ευαίσθητη στις αγωνίες του λαού, έχουμε την πιο υποταγμένη και πιο ανυπόληπτη. Συμβαίνουν πράγματα πρωτοφανή: Η κυβέρνηση των “εκσυγχρονιστών” θεωρεί ότι υπάρχει, μόνο για να εκτελεί τις εντολές που της δίνουν οι αφέντες της των Βρυξελλών. Δεν κάνει καν τον κόπο να κοροϊδέψει τον ελληνικό λαό, ότι όσα διατάσσει η ΕΟΚ είναι προς το συμφέρον του. Απλώς είναι διαταγές. (Μόνο στην Κατοχή γινόταν αυτό). Κολακεύονται, όταν τους συγχαίνουν οι ξένοι ως καλούς υπαλλήλους και θεωρούν τιμή τους να εξοργίζουν τον ελληνικό λαό με τις αποφάσεις τους (αγρότες, Ολυμπιακή κτλ). Διαφημίζουν τα χρήματα που έρχονται από την ΕΟΚ στην Ελλάδα και αποκρύπτουν τα πολλαπλάσια χρήματα που πηγαίνουν από την Ελλάδα στην ΕΟΚ!

Στην **Οικονομία** θεωρούν ως μόνη τους υποχρέωση να πουλήσουν (μάλλον να δωρήσουν) όλη τη δημόσια περιουσία σε ιδιώτες, κυρίως ξένους. Οι δημόσιοι οργανισμοί, που οι ίδιοι τους κατάντησαν έτσι, (ενώ μπορούσαν να λειτουργούν αποτελεσματικά και κερδοφόρα), ιδιωτικοποιούνται με σκοπό όχι την κοινή ωφέλεια, αλλά το ιδιωτικό κέρδος. Θέλουν να ιδιωτικοποιήσουν την Υγεία και την Παιδεία, ώστε να αποτελούν προνόμια των πλουσίων.

Στα **Εθνικά θέματα** προωθούν μειοδοτικές λύσεις στο Κυπριακό και το Αιγαίο. Λιτότητα, ανεργία, κατάργηση της κοινωνικής πρόνοιας, μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, εξόντωση των αγροτών και των μικροεπαγγελματιών είναι η πάγια πολιτική τους. Προσπαθούν να εξαφανίσουν **κάθε πολιτιστικό στοιχείο** που μας διαφοροποιεί από τους δυτικούς αφέντες τους, ακόμη και το θρήσκευμα. Έχουν εγκαταλείψει τον απλό πολίτη στο έλεος του κοινού εγκλήματος, αφού η αστυνομία διατίθεται αποκλειστικά για την προστασία των φυσικών προσώπων της άρχουσας τάξης και των οργάνων της (μεγαλοδημοσιογράφων, τραπεζιτών κτλ)

Αυτή η πολιτική θίγει και εξοργίζει τη μια μετά την άλλη μεγάλες ομάδες του ελληνικού λαού. Άλλοι, γιατί χάνουν τη δουλειά τους, άλλοι, γιατί δεν ανέχονται την εθνική μειοδοσία, άλλοι, γιατί δεν ανέχονται την απώλεια της πολιτιστικής κληρονομιάς και της εθνικής ταυτότητας, άλλοι για θρησκευτικούς λόγους, άλλοι (οι πιο πολιτικοποιημένοι) για όλ' αυτά. Υπάρχει, όμως, και μια μεγαλύτερη κατηγορία του λαού που, αν και ενοχλείται, παραμένει απαθής, ακόμη κι αν

βρίσκεται ένα βήμα μπροστά από την καταστροφή, ζει με αυταπάτες ή αρνείται να σκεφθεί καν το αύριο, ζει έναν τρόπο ζωής ξένο προς κάθε ελληνική παράδοση (ατομισμός, αποβλάκωση, υπεραπασχόληση). Υπάρχει, τέλος, μια τρίτη μικρή κατηγορία, η εοκική φάρα (σε αντικατάσταση ή παράλληλα με την αμερικανική), που πλουτίζει με τα διάφορα “προγράμματα”, τα έργα και κάθε είδους λωποδυσίες.

Είναι φανερό ότι η τρίτη κατηγορία θα παραμείνει αριθμητικά σταθερή, ενώ η πρώτη θα πληθαίνει σε βάρος της δεύτερης. Με άλλα λόγια προβλέπουμε μια νέα άνοδο του λαϊκού κινήματος, που πρέπει να εκφραστεί πολιτικά.

Οι προβαλλόμενες “λύσεις”

Με τα σημερινά δεδομένα, οι προβαλλόμενες από τα ΜΜΕ “λύσεις” μόνο αυταπάτες καλλιεργούν.

- Δεν είναι λύση για την ανεργία και τα άλλα κοινωνικά προβλήματα η ακροδεξιά. Για παρόμοιους λόγους και με κάποιες συνθήκες ανατριχιαστικά ίδιες ανέλαβε την εξουσία στη μισή Ευρώπη τη δεκαετία 1930-40 και την οδήγησε στο Β! Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι χουντικοί στην Ελλάδα με τις κορώνες πατριωτισμού πρόδωσαν την Κύπρο.
- Δεν είναι λύση η ΝΔ με όπριο αρχηγό, γιατί απλώς εναλλάσσει ρόλους με το ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια του δικομματισμού. Αν επανέλθει στην κυβέρνηση, θα ακολουθήσει την ίδια πολιτική.
- Η εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να αποτελεί λύση, πρώτον γιατί δοκιμάστηκε όταν κυριαρχούσε στο ΠΑΣΟΚ, και δεύτερον γιατί -κατά κανόνα- είτε δεν τολμά, είτε εκφράζει μιαν αμερικανική γραμμή στην Ελλάδα, που το μόνο που θέλει είναι να δημιουργεί προβλήματα στο γερμανόδουλο Σημίτη (και κάποια στιγμή να τον ανατρέψει).
- Τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα, για λόγους που έχουμε εξηγήσει σε άλλα φύλλα της “Ε”, δεν αμφισβητούν την ουσία της σημερινής τάξης πραγμάτων. Τυχόν συμμαχικές κυβερνήσεις θα ακολουθούν την ίδια -βασικά- πολιτική, όπως πχ. στην Ιταλία.

Επίσης πρέπει να αντιμετωπιστούν 3 τουλάχιστον ειδικά ζητήματα:

- Ενα μεγάλο μέρος της νεολαίας (ίσως και το 50%;), κρίνοντας ότι βρίσκεται μπροστά σε αδιέξοδο και χωρίς καμμία στοργή από την κοινωνία, αντί να προβληματίζεται στον ελεύθερο

Αμέσως μετά την υποτίμηση της δραχμής με την ένταξή της στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) νέες πιο "αυστηρές" εντολές δόθηκαν από τους Γερμανούς τραπεζίτες στους εδώ υποτακτικούς τους Σημίτη-Παπαντωνίου.

Όπως δείχνουν τα πράγματα, οι εντολές αφορούν τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων και την επιστροφή σε μορφές εργασίας που συναντιώνται προς το τέλος του περασμένου αιώνα. Στο "μεσαίωνα" της βιομηχανικής επανάστασης.

Η "ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ" ΤΗΣ "ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ"

Η "εξυγίανση" της "Ολυμπιακής" ήταν πρόσχημα. Στο τέλος του δρόμου κρύβεται η ιδιωτικοποίηση της ίδιας αλλά και των άλλων δημόσιων επιχειρήσεων. Ο Σημίτης παρέπεμπε στο μέλλον την απάντηση, γιατί απέτυχαν τα αλλεπάλληλα κυβερνητικά "προγράμματα εξυγίανσής" της. Αυτό, όταν βέβαια δεν καρποφόρησαν οι κυβερνητικές προσπάθειες να φορτώσουν για μια ακόμη φορά στους εργαζόμενους την ευθύνη της κατάντιας της "Ολυμπιακής". Το τραγικό δε είναι ότι διόρισαν ως διοίκηση, για να εξυγιάνει την επιχείρηση, τους ίδιους που είχαν αποτύχει στο προηγούμενο "πρόγραμμα εξυγίανσης" των 700 δις δρχ., που πλήρωσε ο ελληνικός λαός και "εξαφανίστηκε" ως δια μαγείας. Προφανώς κανέναν απ'αυτούς, δηλ. κυβέρνηση και διοίκηση δεν ενδιέφερε η καλή πορεία της "Ολυμπιακής", αλλά μόνο οι προμήθειες και οι διορισμοί.

Όπως και τώρα το μόνο που δεν τους ενδιαφέρει είναι το καλό της εταιρείας. Με τον τρόπο που χειρίστηκαν πολιτικά την υπόθεση, δηλ. με εκβιασμούς και αυταρχισμό, ώθησαν ένα σημαντικό τμήμα προσωπικού παραγωγικών κλάδων σε πρόωρη συνταξιοδότηση, που έχει ως συνέπεια η "Ολυμπιακή" κυριολεκτικά σήμερα να βουλιάζει και οικονομικά και από πλευράς αξιοπιστίας. Με αποτέλεσμα να απαξιώνεται, ώστε να είναι έρμαιο στα νύχια των κερδοσκόπων "εταίρων" μας.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Οι εντολές των χρηματιστηριακών και τραπεζικών κύκλων είναι σαφείς :

- Καταργήστε το δωρο
- Μην πληρώνετε υπερωρίες
- Εφαρμόστε εργασία με την ώρα
- Καταργήστε τις συλλογικές συμβάσεις

• Μειώστε το ασφαλιστικό κόστος των εργοδοτών, που σημαίνει ιδιωτική αυτασφάλιση του εργαζομένου, αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης και των ασφαλιστικών εισφορών. Είναι φανερό ότι όλ'αυτά δεν προσφέρουν στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, μια και το πρόβλημα της δεν είναι το υψηλό κόστος εργασίας, αλλά η αποδιάρθρωση της παραγωγής, που έχει προκαλέσει η συμμετοχή μας στην ΕΟΚ, όπως έχουμε πολλές φορές γράψει στην "Ε".

Αλλωστε το κόστος εργασίας είναι το χαμηλότερο, μετά την Πορτογαλία, απ'όλες τις άλλες χώρες της "Ε.Ε." και τα κέρδη των εργοδοτών από τα υψηλότερα. Αντί όμως αυτά να επενδύονται για τη βελτίωση και αύξηση της παραγωγής, μετατρέπονται σε χρηματιστηριακό και τραπεζικό κεφάλαιο, που κερδοσκοπεί στα χρηματιστήρια και σε τραπεζικές επενδύσεις της "αρπαχτής".

Στις ΗΠΑ, απ' όπου εκπορεύτηκαν οι θεωρίες Σημίτη για "απασχολήσιμους", υπολογίζουν ως εργαζόμενους κι'αυτούς που δουλεύουν έστω και μια ώρα μόνο την ημέρα. Ετσι με τις "αλχημείες" αυτές κρύβουν την πραγματική ανεργία, τη δραματική πτώση του βιοτικού επιπέδου και την περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας τους. Ενα τέτοιο μέλλον επιφυλάσσουν και σε μας εφ'όσον, δεν αντιδράσουμε.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Όλες οι κυβερνήσεις χρησιμοποίησαν τις δημόσιες επιχειρήσεις ως μέσα εξαγοράς ψήφων με το διορισμό υπεράριθμου και ακατάλληλου προσωπικού.

Παράλληλα διαμόρφωσαν μια γενιά συνδικαλιστών-κομματαρχών, που για να μαζεύουν ψήφους για τα κόμματα, τους έδωσαν τη δυνατότητα να επιδίδονται σε ρουσφέτια και παροχές, διαμορφώνοντας πελατειακό, αναξιοκρατικό και αντιπαραγωγικό κλίμα στις δημόσιες επιχειρήσεις. Διόριζαν διοικήσεις και "συμβούλους" με παχυλές αμοιβές, που λεηλατούσαν το δημόσιο χρήμα με προμήθειες άχρηστων και πανάκριβων υλικών ή ανταλλακτικών, με την εκχώρηση έργων και λειτουργιών σε εργολάβους.

Το ίδιο το δημόσιο (κρατικοί, δημοτικοί κ.λ.π. φορείς) δεν πληρώνει τους λογαριασμούς

του στις δημόσιες επιχειρήσεις συσσωρεύοντάς τους τεράστια ελλείμματα.

Και δε φθάνει μόνο αυτό. Για να κερδίζουν οι Τράπεζες, τις έχει οδηγήσει σε **δυσβάστακτους δανεισμούς**, με συνέπεια τα ελλείμματά τους να εκτοξεύονται στα ύψη. Παράλληλα τα τιμολόγια τους δεν καθορίζονται -σωστά κατ'αρχήν- με επιχειρηματικά κριτήρια, αλλά με πολιτικά.

Όταν, συνεπώς, αυτοί που θέλουν να τις ξεπουλήσουν, συγκρίνουν τις δημόσιες επιχειρήσεις με τις ιδιωτικές "ξεχγούν" ότι, αν ήταν ιδιωτικές, όχι μόνο δεν θα έκαναν ολ'αυτά που προαναφέραμε, αλλά θα τις επιδοτούσαν για τις ζημιολύγες υπηρεσίες τους που θα παρείχαν για κοινωνικούς λόγους. Όπως επιδοτούσαν τους λεωφορειούχους επί Μητσοτάκη, επειδή η τιμή του εισιτηρίου ήθελαν να παραμείνει χαμηλή ή όπως επιδοτούν τις ακτοπλοϊκές εταιρείες, που κάνουν τις άγονες γραμμές.

Αν λοιπόν αποτιμηθούν οικονομικά όλες αυτές οι κυβερνητικές παρεμβάσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις, θα φανεί ανάγλυφα ο μύθος της κρατικής επιχειρηματικής ανικανότητας ή **ο μύθος των προνομίων των εργαζομένων**. Ολ'αυτά οι ίδιοι που τα επικαλούνται τα έχουν προκαλέσει. Οι εργαζόμενοι σ'αυτές πράγματι αμείβονται υψηλότερα από το υπόλοιπο δημόσιο, όμως αυτό δεν είναι η αιτία της κακοδαιμονίας τους.

Η ιδιωτικοποίησή τους με όποια μορφή θα προκαλέσει:

- αύξηση των τιμολογίων τους
- ανάπτυξη δικτύων και υποδομών με βάση το άμεσο κέρδος και όχι την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου. Κατάργηση μη κερδοφόρων τομέων. Όπως στην περίπτωση της κινητής τηλεφωνίας, όπου περιοχές αραιοκατοικημένες (που έχουν και μεγαλύτερη ανάγκη) δεν εξυπηρετούνται, επειδή δεν είναι κερδοφόρες. Την ώρα που τα κέρδη και των δύο ιδιωτικών εταιρειών κάθε χρόνο ανέρχονται σε δεκάδες δις.
- Τη δυνατότητα πολιτικών εκβιασμών, αφού θα διαχειρίζονται μονοπωλιακά ή ολιγοπωλιακά αγαθά.
- Την πρόωρη συνταξιοδότηση πολλών εργαζομένων και την επιβάρυνση των ασφαλιστικών ταμείων καθώς και την απόλυση σημαντικού μέρους του προσωπικού τους. Καλούν τον ελληνικό λαό να πληρώσει οικονομικά και κοινωνικά για πολλοστή φορά τα ανομήματα αυτών που τον κυβερνούν. Ποιός όμως απ'όλους αυτούς που ευθύνονται θα κληθεί να πληρώσει κάποτε;

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ (συνέχεια από σελ. 5)

χρόνο της, έχει στραφεί στη χρήση ναρκωτικών και την απάθεια.

• Πολύς κόσμος εναποθέτει σήμερα τις ελπίδες του στην θρησκεία. Μια ηγεσία της Εκκλησίας, ελεγχόμενη από ξένες δυνάμεις, αλλά δήθεν αυτόνομη (Χριστόδουλος;) μπορεί να απορροφήσει και να εξουδετερώσει την κοινωνική δυσαρέσκεια, όπως ο Ερμπακάν στην Τουρκία (ενώ, αντίθετα, σε άλλες χώρες τα ισλαμικά κινήματα είναι γνήσια κινήματα).

• Αν τους χρειαστεί, μπορεί να "δημιουργήσουν" οι ίδιοι κάποιο νέο πολιτικό φορέα και νέο ηγέτη ή νέους ηγέτες, που θα "εκφράσουν" το καινούργιο λαϊκό κίνημα, όπως έκαναν και με τον Α. Παπανδρέου και στην εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Αναγκαία η σύγκλιση δυνάμεων

Αυτό που σήμερα χρειάζεται στην Ελλάδα είναι η σύγκλιση όλων των δυνάμεων, που από διαφορετικές αφετηρίες (πολιτικές, κοινωνικές, εθνικές, πολιτιστικές, θρησκευτικές) αμφισβητούν είλικρινά τη σημερινή κατάσταση και οραματίζονται μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και μια Ελλάδα δυνατή και υπερήφανη. Η σύγκλιση πρέπει να συνοδεύεται:

- ♦ από μια διαρκή προσπάθεια ανάλυσης της σημερινής κατάστασης, για την οποία δεν αρκούν, βεβαίως, οι επαναλήψεις του παρελθόντος
- ♦ από μια συνεχή παρουσία μέσα στο δημόσιο βίο, ώστε τελικά να δημιουργηθούν οράματα, που θα κινήσουν την κοινωνία προς τα εμπρός.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΥΠΑΡΚΤΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Υπάρχει πρόβλημα. Και ασφάλειας και οικονομικό και κοινωνικό. Και έχουν δίκιο όσοι ανησυχούν. Μόνο που οι τελευταίοι που ευθύνονται είναι οι περισσότεροι από τους Αλβανούς και τους άλλους απελπισμένους που αναζητούν την ελπίδα στη χώρα μας.

Οι ένοχοι είναι η κυβέρνηση ή μάλλον η έλλειψη κυβέρνησης. Που άφησε να διογκωθεί το φαινόμενο, που καλοδέχτηκε το καλάζνικοφ, αν δεν το ευνόησε η ίδια, για να δημιουργήσει ανησυχία μέχρι και πανικό και να προχωρήσει στο Βρυξελλάρεστο έργο της, χωρίς αντιδράσεις...

Όποια εκδήλωση ξενοφοβίας θα βαρύνει τους ώμους της και θα χαροποιεί τους αρουραίους των φασιστοειδών. Όχι τους Έλληνες!

Όσοι διατελέσανε πρεσβευτές των ΗΠΑ μετά την πτώση της χούντας και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο φρόντιζαν να κρατούν χαμηλούς τόνους και να εμφανίζουν φιλικά αισθήματα προς την Ελλάδα, ώστε να μην αναμοχλεύουν στις μνήμες του ελληνικού λαού τις ωμές αμερικανικές παρεμβάσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι λίγα χρόνια μετά την πτώση της χούντας δεν διορίσανε ως πρεσβευτή τους στην Ελλάδα διπλωμάτη τους που εξέφρασε φιλοτουρκικές απόψεις.

Με τη πολιτική αυτή οι ΗΠΑ αποσκοπούσαν στο να μη δυσχεραίνουν τις υποχωρήσεις των ελληνικών κυβερνήσεων απέναντι στις αμερικανικές απαιτήσεις. Να μην είναι υποχρεωμένοι να κάνουν πίσω, λόγω του **αντιαμερικανικού κλίματος** μέσα στον ελληνικό λαό. Στο θέμα αυτό οι ΗΠΑ απέδιδαν ιδιαίτερη προσοχή.

Με την άφιξη του νέου Αμερικανού πρεσβευτή τα πράγματα δείχνουν ότι άλλαξαν. Ο Μπερνς, ως νέος Πιουριφόι, άρχισε να επισκέπτεται δημόσιες υπηρεσίες, νομάρχες, δημάρχους, στρατιωτικές μονάδες, αστυνομικές αρχές κ.λ.π., μεταξύ αυτών και τον μητροπολίτη Χριστόδουλο, πριν αυτός γίνει αρχιεπίσκοπος.

Δεν αρκέστηκε όμως στις επισκέψεις, που άλλωστε ξεπερνούν τη διπλωματική δεοντολογία, αλλά με προκλητικό τρόπο **έκανε υποδείξεις** σε θέματα εσωτερικής πολιτικής, όπως για την εργατική νομοθεσία, που θα πρέπει ν'αναμορφωθεί με βάση τα αμερικανικά πρότυπα. Στη Θεσσαλονίκη είχε το θράσος ν'αποκαλέσει Μακεδονία τα Σκόπια. Με κυνικό τρόπο καλούσε τη χώρα μας να τα "βρεί" με την Τουρκία, υπενθυμίζοντας ότι αυτό εξυπηρετεί τα αμερικανικά συμφέροντα. Με την προκλητική του συμπεριφορά θυμίζει τις πιο σκοτεινές εποχές της αμερικανικής εξάρτησης της πατρίδας μας.

Γιωργάκης: ένας ανόητος υποτακτικός

Το Υπουργείο Εξωτερικών, για να τηρήσει τουλάχιστον τα προσήματα, θα έπρεπε να εγκαλέσει τον Μπερνς, ώστε να μην αναμινγνύεται στα εσωτερικά της χώρας, σεβόμενος τη διεθνή διπλωματική δεοντολογία.

Η στάση αυτή του Αμερικανού πρεσβευτή και η κυβερνητική σιωπή άρχισαν να δημιουργούν αντιδράσεις. Εως και ο ίδιος ο Πρόεδρος της

Δημοκρατίας έδειξε την ενόχλησή του, όταν Γιωργάκης αντέδρασε οργισμένα σε σχετική παρατήρηση του Προέδρου της Βουλής. Έτσι επιβεβαίωσε ότι εκφράζει μια μερίδα των Αμερικανών, για να προωθεί τα συμφέροντά τους, μεταξύ των οποίων είναι και η υποστήριξη της διάδοσης των ναρκωτικών. Έδειξε για μια ακόμη φορά πόσο ανόητος είναι.

Έτσι η ανάμιξη του Μπερνς στα εσωτερικά μας βαφτίστηκε από την ελληνική κυβέρνηση και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ δημοκρατικό του δικαίωμα. Λες και τα ίδια "δημοκρατικά δικαιώματα" έχει ο Έλληνας πρέσβης στις ΗΠΑ.

Επιδίωξη νέου ρόλου

Η συμπεριφορά Μπερνς, όπως και γενικότερα η πιο ωμή και κυνική στάση της αμερικανικής διπλωματίας παγκόσμια, οφείλεται στο νέο ρόλο της μοναδικής υπερδύναμης που θέλουν να διαδραματίσουν οι ΗΠΑ μετά την κατάρρευση του ανατολικού συνασπισμού. Η στάση αυτή έγινε πιο ακραία με την Ολμπράϊτ, της οποίας προστατευόμενος είναι ο Μπερνς, θεωρώντας φαίνεται ότι θα είναι πιο αποτελεσματική για τα αμερικανικά συμφέροντα. Τα στοιχεία της πολιτικής αυτής είναι η ασφυκτική άσκηση πιέσεων, η απειλή χρήσης βίας, η προσπάθεια να δρα ή με τη "βιτρίνα" του ΟΗΕ, όπου μπορεί, ή με αυτή της "διεθνούς κοινότητας".

Στην Ελλάδα, εκτός της γενικότερης αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, οι ΗΠΑ υπερεκτίμησαν την ενδοτικότητα Σημίτη (Ιμια, Τουρκία) και τα όριά του να περάσει στον ελληνικό λαό τα αμερικανικά σχέδια (διχοτόμηση Αιγαίου, Κύπρου, αμερικανική επιδιαιτησία). Αυτό φαίνεται ακόμη και στην Κύπρο, όπου ο "πολύς" Χόλμπρουκ, παρά τον κυνισμό του (ότι οι ΗΠΑ δεν μπορούν υποχρεώσουν την Τουρκία κ.λπ.) αποδεικνύεται αναποτελεσματικός.

Η Ελλάδα έχει και εσωτερικά αλλά και εξωτερικά τις δυνατότητες ν'αντιταχθεί στα αμερικανικά σχέδια στο Αιγαίο, που έχουν μόνιμη σταθερά την στήριξη του φασιστικού και επιθετικού καθεστώτος της Τουρκίας. Η "αξιοπιστία" της αμερικανικής "διαίτησίας" στηρίζεται μόνο στην ενδοτικότητα των διαφόρων Σημίτηδων, ενώ τα "καουμποϊλίκια" των διαφόρων Μπερνς απλώς την υπονομεύουν.